

1937-01-22

SENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

RECIPIENT

Axel Müller

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Det vides ikke, hvem ingeniør Fleuron og sognefogeden var.

Herregården Gelskov brændte før 1917, og en ny hovedbygning blev opført (Wikipedia august 2025).

Oxfordbevægelsen var en kristen vækkelsesbevægelse, der opstod i 1920'erne, primært kendt for sin betoning af personlig omvendelse og fornyelse gennem fire moralske principper: Ærlighed, renhed, uselviskhed og kærlighed.

Bevægelsen lagde vægt på, at enkeltpersoner skulle lade sig vejlede af Gud i deres daglige liv og søge aktivt medlemskab inden for de eksisterende kirker. Senere, i 1938, ændrede bevægelsen navn til Moralsk Oprustning og fokuserede på at bekæmpe truslen fra kommunismen gennem moralsk fornyelse (Internettet aug. 2025).

En alen er 627,708 mm = 62,7708 cm.

Sender's location:

Sallinge Kro Højrup

Sender info (seal, address, etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Recipient's location:

Frihavnens Hovedkontor København

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Mentioned people:

Otto Emil Paludan

Karen Pilegaard

Bendt Schaffalitzky de Muckadell

Janna Schou
Albrecht Warberg

Archive:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0923

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Testamentarisk gave fra Laura
Warberg Petersen til Østfyns Museer

TRANSCRIPTION

[Håndskrevet med blæk på kuvertens forside:]

4' Brev

modt. 23' Jan 1937.

Hr. Sognefoged Axel Müller

Frihavnens Hovedkontor

Kjøbenhavn

Ø.

[Med blå kuglepen:]

14-2-03.

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

A Warberg Müller

Sallinge Kro

Højrup.

[i brevet:]

Sallinge Kro, Fredag Fm. 22 Jan 1937.

Min egen Ven!

Tak for Opringningen i Aftes – det var vældigt rart at høre Jeres Stemmer – og at alt stod vel til. Jeg hungrer nu meget efter Breve, jeg længes efter Jer begge to.

I Dag skinner Solen – her er usigelig dejligt hvor end Øjet ser. Der begynder at falde Ro over Gemytterne efter de store Trafiksensationer; i går drog de tre Odensianere afsted til Odense – d v s de to unge Mennesker måtte lade Lastbilen stå Falck kunde ikke få den manøvreret med. Ingeniør Fleuron trillede derimod glad afsted i sin lille fine ultramoderne Vogn; han og jeg var om Formiddagen til Frokost hos Baron Bent Schaffalitzky, som havde telefoneret efter os. Da vi var nået lidt udenfor Sallinge mødte vi Sognefogden – han vendte strax Kanen – stoppede mig ind i en herlig Kørepels – Hr Fleuron ved Siden af – selv stod han bagpå, og så susede vi afsted – over Markerne op til Korsvejen – så var der fin Vej lige til Gjelskov; der er bygget en ganske dejlig Herregård – store dejlige og hyggelige Rum med en god Brændekakkelovn i hver Stue – åbne Døre – en suite – og smilende søde Mennesker. Baronen hentede en støvet Perikumsnaps – brygget af Pallam i 1894 – den smagte! De mente, at når en Warberg var gæst, så måtte Tidspunktet være inde til den Snaps! Og så vankede der en god Cigar - . Baronessen og jeg fandt straks sammen i en lang privat filosofisk Snak i en Sofa. Hun er Oxford, siger Gud ustandselig, som var det en Person hun var dus med. Men det lykkedes alligevel at finde en hel Del Ting, vi kunde være enige om, og hun bad mig endelig komme igen. Hun skulde til Højrup i sin Bil, vi kørte med

hende op til Korsvejen; Snekasterne var bleven færdig med Vejen, så vi gik det sidste Stykke til Kroen gennem 4-5 Alen høje Snemure.

For lidt siden kom Sognefogden, og vi aftalte at køre ned til Karen (Pilegaard) Frandsen i Højrup ved 1Tiden – så vil han hente mig igen i Aften; vi fik os en hyggelig Passiar om gamle Dage og alle Mennesker fra den Tid. Overalt og fra alle møder man en Bølge af Sympathi så snart det spørges, at man er en Warberg. Far må have været en højt elsket Mand, når denne Følelse kan leve gennem Generationer.

Jeg er simpelthen lykkelig over at være her.

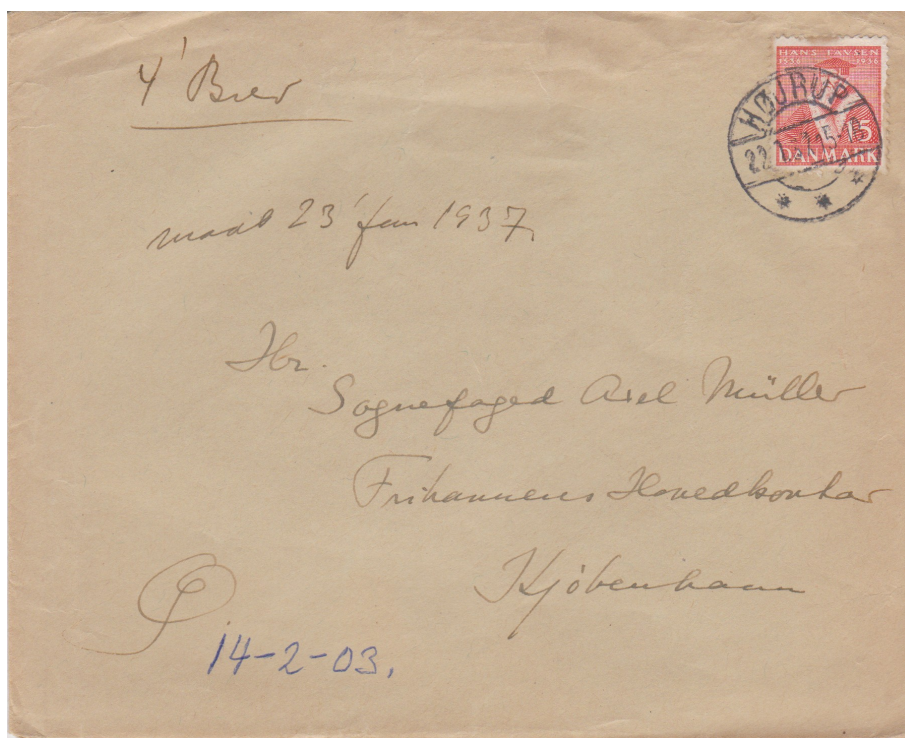
I Dag kan jeg altså ikke vente Brev - men mon der dog ikke kommer et lille et fra jer begge to i Morgen, Lørdag? Søndag skal jeg til Erikshåb. Nu skal jeg ud at se en Flyver starte. Hans Maskine har ligget her fra i går.

Tusinde kærlige Hilsner til Jer begge!

Din egen Dis.

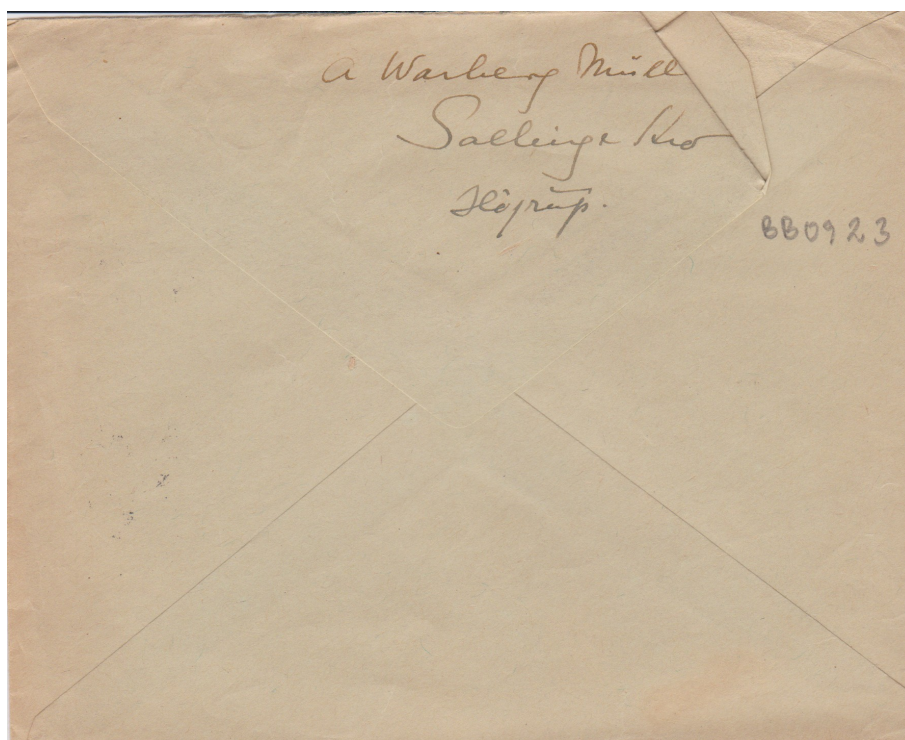
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Sallinge Klo, Fredag Den. 22 Jan 1897.

Min egen Ven!

Tak for Opringningen i Aften - det var veldigt rart
at høre Jeres Stemmer - og at alle skal vel til.
Jeg hujner nu meget efter Brevet, og længs efter Jer
breveto.

I Dag skinner Solen - her er usigelig dybt hørt
end Guds ser. det begynder at falde Rio over Gemytterne
efter de store Trafiksensationer; igi drag le her
Odensianere afsted til Odense - d v s de to unge
Mennesker måtte lade Laubbilen & den Falak kend
ikke for den manøvret med. Ingen var Fleuron
krævede derimod glad afsted i sin lille fine
alk-amaderne Vagn; han og jeg var om Døren
til Frakant har Baron Bend Schaffalitzky, som
kunde telefonere efter os. Da vi var nået
lidt udenfor Sallinge måtte vi Saguefyden -
han vendte bilet Kanten - skappede mig
ind i en heilig Kæmpels - Her Muren ved
Viden af - selv skal han lagge, og så
susede vi afsted - over Markerne op til
Korsvejen - så var der fin Vej ly til
I plokov; der er bygget en ganske dybt
Kerregård - store dybt og bygget - Ruten
med en god Barnde Råbhelven i hæl
Stue - ikke Dæl - en suite. - og
smukke såle Mennesker Baronen kendte

660923
en stor Peritræmsnaps - brygget af Pallau i 1894
- den smagte! De mente, at når en Warberg
når det, så måtte Trøstbølle være inde
til den Snaps! Og så nævnte der en
God Cigar - Baronessen og jeg faldt
Skrabs sammen i en lang privat filosofisk
Snak i en Sofa. Hun er Oxford, og er
ustandselig, som om det var en Person, hun
var tæt med. Men det lykkedes alligevel
at finde en hel Del Tid, vi kunde være
sælge om, og hun bad mig endelig komme
igen. Hun skædede til Kapuzen i sin Pil,
vi havde med hende og til Korsvejens;
Snebarterne var bleven færdig med
Vejen, og vi fik det sidste Nyttelid til Rosen
Julemen 4-5 Alen høje Sneemure.

Det vil sige den Børn Lyngegodens, og vi
aftalte at kide med til Næsen (Pilehø) Frankon
i Skjærup med i Tiden - og vil han hende
mig igen i Aften; vi fik os en hyggelig Passer
om gamle Dage og alle Menneker fra den Tid.
Overalt og fra alle midter man en Bølge af Sympathi
Siden det spørger, at man er en Warberg. For
me have været en højt elsket Mand, når denne
Deltale har leve gennem Generationer.

Jeg er simpelthen lykkelig over at være her.
I Daghem py alder ikke mente Brev - men
mon det dog ikke kommer et Lide et for
bege to i Møgen, Lørdag? Lørdag skal jeg til
Erikshøj. Nu skal jeg ud at se en Dagens stude -
rans Maskine har Løst her fra i et.

Tusinde bedste Kilder til jer begge!
Din igen Dir.